

ledes forekommer det mig i det Mindste, at § 29 bestemt udsiger; thi der tales kun om, at de Tilstedeværende forelægge Valgcandidaten Spørgsmaal, men at Valgcandidaten og de, som stille ham, have Ret og Adgang til Tribunen, og dette forekommer mig i det Mindste at være den fornuftigste Mening derom. Jeg yeed ikke, om Nogen forstaaer det anderledes; jeg kan i det Mindste ikke finde, at det henhører til Orden, naar en hvilkenfomhelst af de Tilstedeværende skulde have denne Ret, selv om han ikke skulde være Valger i samme District, og, da Valghandlingen foregaaer i et hvert District paa samme Dag og til samme Tid, saa kan ingen Valger, som interesserer sig for Valget i sit eget District, være tilstede, uden at en særegen Bevæggrund foranlediger ham dertil.

Schack: Om man skal citere det Hele eller kun det Halve af en Paragraph, kommer an paa, om den hele Paragraph, eller blot den Halve vedkommer Sagen; i modsat Fald behøver man ikke at spille Tiden med at oplæse den hele Paragraph. Hvad iøvrigt den ærede Rigsdagsmands Bemærkninger angaaer, saa har han vistnok Ret, naar han siger, at det vilde være en Uorden, naar den Ene efter den Anden kunde storme op paa Tribunen, og der udtale sig, som han lystede, men dette kan heller ikke skee, thi Formanden skal give Ordet til den, som forlanger det, ligesom han overhovedet skal overholde Ordenen, hvoraf følger, at han ikke kan eller vil tillade, at Nogen stormer op paa Tribunen. (Hafs: Det er skeet!) Ja, det er meget muligt, men det er i al Fald ikke skeet i det Tilfælde, hvorom her er Tale, og det vedkommer os aldeles ikke her, om andeisteds Nogen skulde have stormet op paa Tribunen, men forresten skal jeg bemærke, at, om man end finder, at det er en vis Uorden eller mindre hensigtsmæssigt, at En, som ikke er Valger, faaer Ordet, saa er dette en ganske ligegyldig Omstændighed, thi enhver Enkeltsskjon om, hvad der i saa Henseende kunde være det i og for sig selv Rigtige, vedkommer ikke os. Det, Thinget har at afgjøre, er, om Valgloven forbyder de Tilstedeværende at tage

Ordet under Discussionen, og det gjør Valgloven ikke. Om forresten En finder det uordentligt, uheldigt, eller misligt, at en Iffe-Valger taler, vedkommer aldeles ikke Sagen, og foreligger ikke til Discussion.

Lehmann: Det forekommer mig saa selvfølgeligt, at her ikke er begaaet endogsaa den mindste Feil, saa at jeg ikke skulde have taget Ordet, hvis jeg ikke til min Forundring havde hørt, at flere end det ene Medlem havde opfattet Spørgsmaal og havde Tvivl om Valglovens sande Mening. Jeg troer nemlig, at det er et af de meget smukke Punkter i Valgloven, som vi vel skulle vogte os for at lægge Haand paa, at det er Candidaten og Districtet, der staae ligeoverfor hinanden, og at Valgdistrictet er alle de Tilstedeværende. Først, naar det Valg, som ved Raaringen fremkommer, enten er tvivlsomt eller bestrides, er det, at man tyer til Valglisten, for at udfinde de egentlig Valgberettigede. Det er netop en overordentlig smuk Tanke i vor Valglov, at der ikke gjøres mere end høist nødvendig Forskjel mellem de enkelt Berettigede, men at enhver Mand i Landet paa en Maade kan siges at have Deel i det fremkomne Valg, og at det først er ved det engere Valg, at der foretages en Sigtelse af Valgerne. Det har i høi Grad undret mig at see Hensigtsmæssigheden heraf dragen i Tvivl, og det er kun denne Valglovens smukke Grundtanke, jeg med et Par Ord har villet hævde.

Meier: Jeg skal blot tillade mig en ganske kort Bemærkning imod, hvad den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Hafs) yttrede, idet han gjorde en Bemærkning imod min Fortolkningsmaade af § 29, at der i selvsamme Paragraph staaer de Ord: „Formanden leder Forhandlingerne“, og at følgelig et saadant Tilfælde som det, han anførte, ikke kan indtræde. Endnu skal jeg bemærke, at Valgloven indeholder Intet om en Tribune; en saadan hører til de Forberedelser, som det Medlem af Valgbestyrelsen, hvor Valget finder Sted, har at træffe; hvis han altsaa ikke har ladet oprette en Tribune, saa er der ingen.